

Ο Θεός, η άπειρη Ευσπλαχνία

Πρόλογος

Είναι συγκινητική η σημερινή ιστορία του Ευαγγελίου, γιατί περιγράφει τον πόνο μιας μάνας, για το μονάκριβό της παιδί που πέθανε. Ήταν χήρα, ζούσε μοναχή της με μόνη παρηγοριά και ελπίδα το μονάκριβό της αγοράκι. Και αυτό το αγοράκι τώρα πέθανε. Μητέρες είσαστε και καταλαβαίνετε τι πόνο έχει μια μάνα, όταν χάνει τον μοναχογιό της. Υπάρχουν μητέρες που έχουν πολλά παιδιά και αν χάσουν ένα παιδί είναι σαν χαμένες.

Ότι πιο όμορφο, ότι πιο γλυκό, ότι πιο τρυφερό, ότι πιο στοργικό έχει σ' αυτή την γη ένας άνθρωπος είναι το παιδί του, το μωρό του. Βλέπεις ότι ένας πατέρας κάνει του κόσμου τα πράγματα, δουλεύει σε πολλές δουλειές, χύνει πολύ ιδρώτα μόνο και μόνο για να θρέψει τα παιδιά του, γιατί έχει πολύ αγωνία γι' αυτά. Δεν το κάνει τόσο για τη γυναίκα του, που την αγαπά, όσο για τα παιδιά του. Κάνει πολλές θυσίες. Αυτό σημαίνει αγάπη!

Το να αγαπάει ο πατέρας το παιδί του, το να αγαπάει η μάνα το παιδί της, να το λατρεύει και να το κρατάει στην αγκαλιά της, είναι μια αγάπη μοναδική στο κόσμο. Πουθενά δεν θα δείτε τέτοια λατρεία να υπάρχει. Σε κανέναν έρωτα επί της γης δεν θα δείτε τέτοια λατρεία, τέτοια αφοσίωση, γιατί είναι μοναδική αυτή η αφοσίωση. Ούτε κι αυτός ο σαρκικός έρωτας

ανάμεσα σε έναν άντρα και σε μια γυναίκα, που εγκωμιάζεται με τραγούδια, με θεατρικές παραστάσεις, μέσα από την τηλεόραση, μέσα απ' όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, δεν είναι τίποτα μπροστά σ' αυτόν τον μητρικό έρωτα, τον πατρικό έρωτα, που έχει ένας γονιός στο παιδί του.

«Εμπιστεύου τον Θεό σου, είναι η άκρα Ευσπλαχνία!»

Αυτή η εικόνα, που σας ανέφερα προηγουμένως, είναι μοναδική, επειδή αντανακλά, εκφράζει και αντικατοπτρίζει τον μητρικό και πατρικό έρωτα του Θεού στον καθένα μας. Με την ίδια λαχτάρα που κρατάτε εσείς τα παιδιά σας, με την ίδια και πιο άπειρη λαχτάρα κρατάει ο Θεός τον καθένα από εμάς. Με την ίδια λαχτάρα που εσείς αγωνιάτε για το μωρό σας, με την ίδια άπειρη λαχτάρα, αγωνιά ο Θεός για τον καθένα από μας. Δεν είναι ακριβώς η ίδια λαχτάρα με του γονιού, γιατί του Θεού είναι άπειρη! Απλά προσπαθώ να σας εκφράσω τον πόθο, την άπειρη λαχτάρα, με την οποία ο Θεός θέλει να φροντίζει το μωρό Του, τον καθένα από εμάς.

Όπως εσείς δεν θέλετε με τίποτα να διώξετε το παιδί σας μέσα από το σπίτι σας, οποιοδήποτε λάθος και αν έχει κάνει, έτσι και Εκείνος, δεν θέλει να διώξει έξω από το σπίτι Του κανένα παιδί Του, γιατί το πονάει.

-Ποιο νομίζετε ότι είναι το σπίτι του Θεού;

Η καρδιά Του είναι! Η αγκαλιά Του είναι! Εκεί είναι το σπίτι μας! Οι ερωτευμένες με τον Θεό ψυχές, το γνωρίζουν αυτό, ότι δηλαδή το σπίτι τους είναι μόνο η καρδιά του Θεού. Μόνο εκεί αναπαύονται, μόνο εκεί ξεκουράζονται, μόνο εκεί λαχταρούν να βρίσκονται. Εκεί βρίσκουν ανάπταση, όπως βρίσκει ένα μωράκι σιγουριά στην αγκαλιά της μάνας του. Οι ερωτευμένες ψυχές με τον Θεό εκεί βρίσκουν την ανάπταση, εκεί βρίσκουν την ξεκούραση, τη γαλήνη, γιατί είναι η μοναδική Μάνα που έχει γαλήνη.

-Δεν είναι όμως απαίσιο, ελεεινό και τρομακτικό, αυτό που μεταφέρουν μερικοί άνθρωποι, ακόμα και δήθεν άνθρωποι πνευματικοί, που νομίζουν ότι γνωρίζουν τον Θεό και με ευκολία διαχειρίζονται με τόσο σκληρό τρόπο το έλεος και την ευσπλαχνία Του με αποτέλεσμα να πετούν τα παιδιά του Θεού έξω από την αγκαλιά Του;

Μα ο Θεός είναι η άπειρη αγάπη! Αν υπήρχε ένα όνομα, σας το ξανάπα αυτό και άλλη φορά, που θα μπορούσε να μπει δίπλα από το όνομα του Θεού, θα ήταν ένα, η άκρα Ευσπλαχνία! Δεν υπάρχει πιο μεγάλο πράγμα στον κόσμο, από τον Θεό και την ευσπλαχνία Του. Τίποτα άλλο δεν ήθελα, παρά μόνο μια μέρα να με αξιώσει ο Θεός, να κάνω ένα ναό και να τον αφιερώσω στην ευσπλαχνία του Θεού. Να γράφει από πάνω το Όνομά Του, «Η άκρα Ευσπλαχνία» και από κάτω μια λέξη, «Σε εμπιστεύομαι».

Αυτό το πραγματάκι είναι που ζητάει ο Θεός, να Τον εμπιστευθείς και να Τον αναγνωρίσεις ως την άκρα Ευσπλαχνία!

«Εσύ είσαι Θεέ μου, η Μητέρα μου και ο Μπαμπάς μου! Εσύ είσαι το παν για μένα!»

Πόσο όμως λυπάται ο Θεός, όταν βλέπει όλα τα μεγάλα Του παιδιά, όλους εμάς που έχουμε κάποια ηλικία, που ζήσαμε διαφορετικά και δεν θέλουμε να καταλάβουμε αυτόν τον μυστικό, τον θεϊκό έρωτα της καρδιάς Του, ότι ο Θεός είναι ο πραγματικός έρωτάς μας.

-Ξέρετε τι μας ζητάει;

Όπως το μωρό είναι ερωτευμένο με την καρδιά της μαμάς του, γιατί μόνο εκεί ξεκουράζεται, έτσι κι εμείς σαν μωρά να είμαστε ερωτευμένοι μαζί Του.

-Προσέξατε κάτι που συμβαίνει με τα μωρά;

Αν κάποιος θελήσει να το σηκώσει, για λίγο μπορεί. Μετά όμως αμέσως βάζει τα κλάματα, θέλει την μαμά του.

-Δεν είναι αυτός μωρουδίστικος έρωτας;

Αυτόν τον έρωτα θέλει ο Θεός να Του δώσουμε, τον μωρουδίστικο έρωτα της καρδιάς μας και να πούμε μέσα από τα βάθη της καρδιάς μας: «Εσύ είσαι Θεέ μου, η Μητέρα μου! Εσύ είσαι ο Μπαμπάς μου! Εσύ είσαι ο γλυκός μου Έρωτας! Εσύ είσαι το παν για Μένα!».

-Όταν ο Θεός ακούσει από το παιδί Του αυτή την φράση να Του λέει: «Θεέ μου, είσαι το παν για μένα», τότε κι Εκείνος τι νομίζετε ότι κάνει;

Αγκαλιάζει πιο σφιχτά το μωρό Του και λέει: «Παιδάκι Μου, κι εσύ για Μένα είσαι το παν».

Μην διανοηθείς να πεις: «Μα εγώ είμαι αμαρτωλή. Μα εγώ μόνο άσχημες σκέψεις κάνω. Μα η καρδιά μου μόνο άσχημα πράγματα έχει μέσα. Μα εγώ μόνο λάθη κάνω».

-Ποιος σου είπε ότι όλα αυτά τα λάθη εμποδίζουν μια μάνα να λατρεύει το μωρό της; Απεναντίας κάνει την μάνα πιο πολύ να αγαπά αυτό το παιδί, πιο πολύ να το πονά, πιο πολύ να το σπλαχνίζεται, πιο πολύ να το συμπονάει, γιατί ξέρει ότι αυτό το παιδί είναι άρρωστο. Ξέρει ότι το παιδί της υποφέρει. Ξέρει ότι το παιδί της πάσχει αυτή τη στιγμή. Έχω δει πρακτικά μητέρες να αγαπούν πιο πολύ τα ανάπηρα παιδιά τους από τα υγιή παιδιά τους.

-Ξέρετε γιατί;

Γιατί για την μητέρα δεν υπάρχει αναπηρία, υπάρχει μονάχα μητρικός έρωτας! Για την μητέρα το ξαναλέω, δεν υπάρχει αναπηρία, υπάρχει μόνο μητρικός έρωτας, έρωτας καρδιάς!

-Ξέρετε τι είναι ο μητρικός έρωτας;

Είναι ο μεγαλύτερος, ο βαθύτερος, ο στοργικότερος, ο τρυφερότερος, ο μεγαλοδιέστερος, ο υπέρθεος έρωτας στη γη και στον ουρανό. Γιατί αυτός ο θεϊκός μητρικός έρωτας, δεν είναι δοσμένος από εσάς για τα παιδιά σας. Είναι από τον Θεό δοσμένος στις καρδιές σας, για να τον δίνετε στα παιδιά σας.

Κι αυτό είναι που θέλω να καταλάβετε, ότι ο Θεός έτσι μας αγαπάει κι εμάς. Έτσι μας λατρεύει! Πονάει όταν μας βλέπει έξω από την καρδιά Του, έξω από την αγκαλιά Του.

Πόσο θλίβεται και στενοχωριέται όταν πολλοί εκφραστές και υπηρέτες της λατρείας Του, όπως είναι οι ιερείς, οι επίσκοποι και άλλοι, δεν καταλαβαίνουν τον πόνο Του, δεν καταλαβαίνουν την αγωνία Του, δεν καταλαβαίνουν την πίκρα Του, την θλίψη Του, που είναι τα παιδιά Του μακριά από την καρδιά Του. Πικραίνεται πολύ όταν τους βλέπει να προφασίζονται χήλια δυο και να κρατούν μακριά από τη Θεία Κοινωνία, από το Σώμα και το Αίμα του Γιού Του, τα παιδιά Του. Δεν υπάρχει τίποτα χειρότερο και πιο σκληρότερο απ' αυτό.

Ένας πατέρας, όσο και το παιδί του να είναι ανόητο και να κάνει λάθη, θέλει μαζί με τη γυναίκα του, να το δουν να κάθεται στο τραπέζι, για να φάνε όλοι μαζί. Να πει το παιδί, «σ' ευχαριστώ μαμά, σ' ευχαριστώ πατέρα, που μου έδωσες αυτό το φαγητό».

Αυτό το «ευχαριστώ» είναι η μεγαλύτερη δόξα στην μάνα και στον πατέρα. Και ο πατέρας και η μητέρα χορταίνουν μόνο που βλέπουν ότι το παιδί τους τρώει.

Πόσες φορές είπατε κι εσείς, «έτσι μου έρχεται να βγάλω την μπουκιά από το στόμα μου και να τη δώσω στο παιδί μου». Κι εγώ σας ρωτώ:

-Εσείς είσαστε πιο εύσπλαχνοι από τον Θεό;

-Εσείς μπορείτε να βγάλετε την μπουκιά από το στόμα σας, να την δώσετε στο παιδί σας και δεν μπορεί να το κάνει ο ίδιος ο Θεός για τα σπλάχνα Του;

-Δεν μπορεί να το κάνει Εκείνος, που μας λατρεύει, που είναι μητρικά ερωτευμένος με όλους μας, παρ' όλα τα λάθη και τις αμαρτίες μας;

Απλούστατα τον Θεό δεν τον πικραίνουνε τα λάθη μας. Τον πικραίνει η κακή μας συμπεριφορά, να μην Τον αναγνωρίζουμε σαν Μητέρα και Πατέρας μας!

Όπως εσείς δεν πικραίνεστε τόσο με τα λάθη του παιδιού σας, όσο όταν δεν αναγνωρίζει, ότι είσαι η μάνα και ο πατέρας του. Η αλήθεια είναι ότι πικραίνεστε, γιατί θα θέλατε το παιδί σας να είναι καλύτερο, μα πάντα ελπίζετε, πάντα πιστεύετε, ότι θα γίνει καλύτερο.
 -Όμως τι είναι εκείνο, που σας πικραίνει, που σας εξαθλιώνει, που σας διαλύει τελείως;
 Όταν το παιδί σταματάει, κόβει τους δεσμούς με εσάς και λέει:
 «Δεν σε θέλω μάνα! Δεν σε θέλω πατέρα!».

Μια μέρα έλεγε μια μητέρα το εξής:

«Καλύτερα να ανοίξει η γη να με καταπιεί, παρά να μου πει το παιδί μου αυτή την λέξη». -Εγώ καταλαβαίνω τον πόνο της και δεν μπορείτε να καταλάβετε εσείς τον πόνο του Θεού;
 Θέλει κι Εκείνος να ακούει από τα σπλάχνα Του αυτά τα γλυκά λόγια αγάπης:
 «Εσύ είσαι Θεέ μου, η Μαμά μου και ο Μπαμπάς μου! Εσύ είσαι το παν για μένα!»

**«Διώξε μακριά τις επιθέσεις απελπισίας του σατανά
με την ταπεινή εγκάρδια προσευχή σου στον Θεό Πατέρα μας»**

Προσέξτε πάρα πολύ αυτό που προσπαθεί ο σατανάς να βάλει μέσα στην καρδιά σας:
 «Μα εσύ δεν έχεις σχέση τώρα με τον Θεό! Εσύ είσαι αμαρτωλή! Εκείνος είναι Άγιος! Εσύ κάνεις εκείνο, κάνεις το άλλο, κάνεις τόσες αμαρτίες». Και στη συνέχεια σου αραδιάζει όλα τα φαινομενικά λάθη της ψυχής σου.
 -Μα, για ποια λάθη σου μιλάει;
 Σαν άνθρωπος θα κάνεις λάθη. **Ένα λάθος εγώ βλέπω, σαν το πιο ουσιώδες:**
Όταν δεν Τον αγαπάς! Αυτό είναι το πραγματικό λάθος!

Γι' αυτό λοιπόν, άφησε τις δικαιολογίες ή μάλλον άφησε τον σατανά να φύγει μακριά σου λέγοντάς του: «Άκουσε σατανά, όσα λάθη και αν κάνω, Μάνα μου και Πατέρας μου μοναδικός είναι ο Θεός μου στον ουρανό. Εσύ δεν έχεις καμία θέση και καμία αξία δίπλα μου. Εγώ Εκείνον θα αγαπώ όσο ζω. Όσα λάθη κι αν έχω κάνει, στα πόδια Του θα πέσω, στην αγκαλιά Του θα ριχτώ, μέσα στα βάθη της καρδιάς Του θα μπω και θα Του πω: "Πατέρα μου, Μανούλα μου, συγχώρησέ με". Κι Εκείνος τότε, θα μου δώσει όπειρο το έλεος και την ευσπλαχνία Του. Είναι για μένα ο Θεός μου, ο πολυέλεος και πολυεύσπλαχνος, ο τους δικαίους αγαπών και τους αμαρτωλούς ελεών. Αυτός είναι ο Θεός μου! Γ' αυτό σατανά, άφησε τα κόλπα σου και φύγε μακριά μου».

Όταν πεις αυτά τα λόγια στην προσευχή σου, τότε να ξέρεις ότι ο διάβολος καίγεται!
 Μην του δίνετε αφορμή, να θέλει να σας καθ' υποβάλει και να σας κρατά μακριά από τον Θεό. Μην λέτε, «μα είμαι άνθρωπος αμαρτωλός, ελεεινός, μολυσμένος, δεν μπορώ να έλθω να μεταλάβω». Δυστυχώς πολλές φορές το ακούω και αυτό. Κι εγώ σε ρωτώ:

- Αφού είσαι τόσο μολυσμένος, γιατί έρχεσαι τότε στην Εκκλησία; Να την μολύνεις;
- Μα αλήθεια, διερωτήθηκες, ποιον θα μολύνεις; Τον Θεό; Μολύνεται ο Θεός;
- 'Ισα ίσα, γι' αυτό ήλθε στη γη, για να πάρει την μόλυνσή μας! Για να πάρει τα δηλητήριά μας! Να πάρει τις αμαρτίες μας και να μας αγιάσει!
- Ποιος θα κάψει τα λάθη σου;
- Εσύ θα τα κάψεις;
- Με ποιες αρετές θα τα κάψεις;
- Διερωτήθηκες ποτέ, ποια είναι αυτά τα αμαρτήματα που κάνεις και που έχεις την δύναμη να λες ότι «εγώ μπορώ να τα κάψω, να τα διώξω και να τα εξαφανίσω»;

-Αν δεν σε βοηθήσει, παιδί μου, ο πραγματικά πολυεύσπλαχνος Πατέρας σου, Αυτός που είναι ο μοναδικός σου Πατέρας, η μοναδική σου Μητέρα, εσύ μπορείς από μόνος σου;

-Όχι.

-Επομένως, πως θα το κάνεις αυτό;

-Μόνο με το να λες «Θεέ μου, συγχώρησέ με» ή «Θεέ μου απλά βοήθησέ με»;

Όχι. Πρέπει να Του πιάσεις το χέρι. Να νιώσεις το ζεστό Του πατρικό, μητρικό χέρι να σε κρατάει και να σου λέει:

«Παιδί Μου, δεν είσαι μόνος σου στη ζωή. Εγώ είμαι μαζί σου. Κι εσύ έτσι θα πολεμάς. Δεν είσαι μόνος σου! Μην το ξεχνάς αυτό!».

«Ο προσωπικός σου θεϊκός έρωτας θα διώξει τα λάθη και τις αμαρτίες σου»

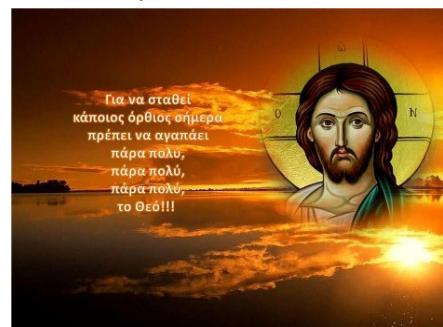
-Ξέρετε ποιο είναι το χειρότερο που κάνουμε εμείς οι άνθρωποι;
-Ξέρετε ποιο είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα, που έχουμε πολλές φορές εμείς οι πιστοί; Ο φόβος μην τύχει και ξαναπέσουμε στα ίδια λάθη. Κατορθώνει ο σατανάς να μας πείσει, ότι δεν θα τα καταφέρουμε και θα ξαναπέσουμε. Και αυτός ο φόβος μας ρίχνει πιο εύκολα. Μας πιάνει άγχος, πανικός, και πέφτουμε πιο εύκολα. Κι έτσι φεύγουμε πιο εύκολα μακριά από την καρδιά του Θεού. Και μετά πιο εύκολα επαναπαυόμαστε, ότι δεν γίνεται τίποτα και λέμε: «Τέρμα αυτός είμαι. Δεν θα αλλάξω ποτέ».

Μα ο Θεός, παιδί μου, δεν κοιτάει τα λάθη σου! Ζητάει την καρδιά σου! Σου ζητάει να αλλάξεις, όχι το σώμα σου, αλλά να αλλάξεις την καρδιά σου, τον έρωτά σου! Να τον κάνεις πιο μεγάλο, πιο δυνατό για Εκείνον.

-Ξέρεις ποιος θα διώξει το λάθος και την αμαρτία;
Ο έρωτάς σου ο θεϊκός. Η αγάπη σου για Εκείνον θα τα διώξει όλα. Μόνο ένας πολύ ερωτευμένος με τον Θεό έχει μεγάλη δύναμη, να Τον κρατά από το χέρι και να πολεμάει τον σατανά και τις δυνάμεις του κακού.

-Το καταλαβαίνετε;

Μόνο αυτός!

Και αυτόν ο Θεός θα τον δώσει πλούσια στα παιδιά σας, να το ξέρετε.

Η δικιά μας η γενιά των μεγάλων, δεν δέχτηκε το μήνυμα της μητρικής Του αγάπης εύκολα. Δεν δέχτηκε το μήνυμα της πατρικής του αγάπης, δηλαδή ότι ο Θεός είναι και Πατέρας και Μητέρα κι εμείς είμαστε τα σπλάχνα Του, είμαστε τα μωρά Του.

Γι' αυτό και ο Θεός πλέον, στρέφεται τώρα στην ελπίδα Του.

-Ξέρετε ποια είναι η ελπίδα Του; Ποια είναι η χαρά Του;

-Αχ, παιδί μου, επειδή έκανες τόσα παιδιά, ενώ έπρεπε να κάνεις αυτό των αριθμών των παιδιών, γι' αυτό το λόγο δεν πρέπει να μεταλάβεις.

Τα παιδιά στέκονται μονάχα στον προσωπικό τους θεϊκό έρωτα, στο θείο Βρέφος, στον μικρό γλυκύ Ιησού και ζητούν σε κάθε στιγμή και σε κάθε λεπτό της ζωής τους, να Του εκφράσουν γλυκά λόγια αγάπης.

«Ιερείς, να είστε ευσπλαχνικοί, όπως είναι και ο πολυεύσπλαχνος Θεός»

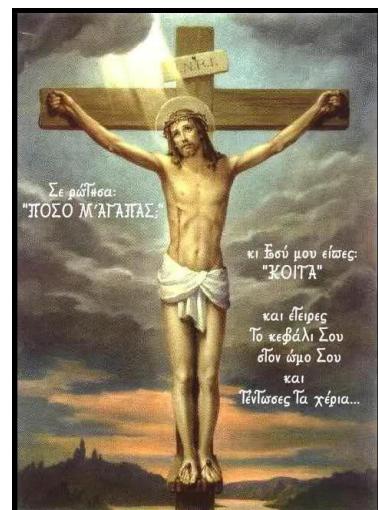
Είναι γεγονός ότι σήμερα δεν κοινωνούν οι άνθρωποι τακτικά. Ακούς πράγματα απίθανα, ακόμα και από δήθεν πνευματικούς ανθρώπους, οι οποίοι λένε:

«Τώρα τι θα κάνουμε, θα τα ισοπεδώσουμε όλα; Θα κοινωνούν τόσο εύκολα; Δεν γίνεται!».

-Μα, πάτερ μου, εσύ τα έχεις ισοπεδώσει όλα. Δεν έχεις καταλάβει την ευσπλαχνικότητα της καρδιάς του Θεού. Δεν έχεις καταλάβει πόσο αγωνιά ο Θεός για τα παιδιά Του. Δεν έχεις καταλάβει την αγωνία Του για τα σπλάχνα Του. Μα, γι' αυτό έγινε άνθρωπος και υπέφερε, και έκλαψε και πόνεσε και δάκρυσε και μαστιγώθηκε και φραγγελώθηκε και λογχίσθηκε η καρδιά Του και τα πόδια και τα χέρια Του πληγώθηκαν από τα καρφιά.

-Γιατί τα έκανε αυτά ο Ιησούς;

Μόνο για ένα πράγμα, για να σου πει: «Εγώ, παιδί Μου άφησα τον ουρανό για σένα. Έκανα τα πάντα, μόνο και μόνο για να σε βάλω στην καρδιά Μου. Ποιος είναι εκείνος που έχει τέτοια δύναμη και θράσος να σε διώχνει μακριά από την καρδιά Μου;».

Θυμάμαι κάτι που έγινε κάποτε και δεν του είχα δώσει σημασία. Τότε ίσως λίγο να μην το είχα κατάλαβα καλά. Έτυχε μια μέρα να παρευρίσκομαι σε μια ομιλία ενός πνευματικού μαζί με έναν φίλο του, που ήταν κι αυτός πνευματικός. Είχαν μαζευτεί για να συζητήσουν ένα πρόβλημα. Επειδή ήταν πολύ καλοί φίλοι από παλιά, είχαν γίνει και οι δύο ιερείς.

Μάλιστα αργότερα είχαν γίνει και οι δύο πνευματικοί. Ήτανε παιδιά πραγματικά άξιου γέροντα.

Δεν ξέρω ποιος ήταν ο γέροντάς τους, ο πνευματικός τους, αλλά ξέρω ότι αυτά τα παιδιά ήταν άξια. Σε κάποια στιγμή γυρνάει ο ένας πνευματικός και λέει στον άλλο:

-Σήμερα είδα, αδελφέ μου, ένα όνειρο και φοβήθηκα πολύ. Αλλά πιο πολύ προβληματίστηκα.

-Δηλαδή, τι είδες; Τον ρώτησε ο φίλος του.

-Τον θυμάσαι τον τάδε πνευματικό, που ήταν στο τάδε χωριό, που όταν πηγαίναμε στις λιτανείες και στις διάφορες ακολουθίες των εορτών, τον συναντούσαμε και μιλούσαμε;

-Ναι, τον θυμάμαι.

-Αυτός έχει πεθάνει εδώ και κάμποσο καιρό.

-Αλήθεια, δεν το γνώριζα.

-Το ξέρεις ότι τον έχω δει μερικές φορές στο όνειρό μου και είναι μαύρος; Πολλές φορές τον βλέπω στον ύπνο μου, να μου ζητάει βοήθεια, να μου ζητάει έλεος και να μου ζητάει ψωμί, να κάνω λειτουργίες για εκείνον, γιατί υποφέρει. Ξέρεις πόσες φορές τον έχω δει;

Πάρα πολλές φορές. Μια φορά τον είδα πολύ άσχημο, να υποφέρει φρικτά μέσα σε έναν τόπο απαίσιο, πραγματική κόλαση και αναρωτήθηκα μέσα μου: «Μα, πως είναι δυνατόν αυτός ο άνθρωπος να πήγε στην κόλαση;». Δεν μπορούσα να το φανταστώ, γιατί είχε τη φήμη μεγάλου πνευματικού και εξομολογούνταν πολύς κόσμος σ' αυτόν.

Πριν τρείς- τέσσερις ημέρες είδα ξανά το ίδιο όνειρο, τον ίδιο πνευματικό. Δεν μπορούσα να καταλάβω, αν ήταν στο ξύπνιο μου ή αν κοιμόμουνα. Προσπαθώ να θυμηθώ επακριβώς τώρα την συζήτηση που είχα ακούσει. Τον βλέπω και μου λέει:

-Μην κάνετε το λάθος που έκανα εγώ.

-Τι λάθος έκανες, πάτερ μου, και τώρα σε βλέπω να υποφέρεις; Τον ρώτησα.

-Εδιωχνα τους ανθρώπους μακριά από τον Θεό, μου είπε.

-Και πως τους έδιωχνες; Γεμάτος απορία τον ξαναρώτησα.

-Δεν τους άφηνα εύκολα να κοινωνούν...

Και εκεί έσβησε το όνειρο.

Ήμουν τόσο τρομοκρατημένος, που δεν θυμάμαι τι άλλο συζήτησανε. Θυμάμαι μονάχα δυο τρεις ερωτήσεις που του έκανα:

-Οι ιερείς εδώ, δεν αφήνουν τους ανθρώπους τακτικά να μεταλαβαίνουν;

-Όχι, πάτερ μου.

-Υποθέτω ότι η αυστηρότητα αυτού του πνευματικού, που για διάφορους λόγους άφηνε τους ανθρώπους εύκολα μακριά από την καρδιά του Θεού, εξόργισε τόσο πολύ τον Θεό, που δεν τον δέχτηκε στην άλλη τη ζωή κοντά Του.

Μήπως ο ίδιος ο Θεός σήμερα δεν θα ρωτήσει τον καθένα από μας:

-Ποιος είσαι εσύ, που αφήνεις μακριά τα πλάσματά Mou, τα σπλάχνα Mou;

-Εγώ θυσιάστηκα και υπέφερα αφόρητους πόνους με τις πληγές στο σώμα Mou, για να σώσω το πλάσμα Mou. Κι εσύ, ποιος είσαι, που τους κρατάς μακριά από την καρδιά Mou; Κατάλαβα μετά, ότι ο καλός πνευματικός δεν έχει σημασία τι πιστεύει και τι δεν πιστεύει σ' όλα τα υπόλοιπα πράγματα. Αλλά σε ένα πράγμα, στη διαχείριση του ελέους του Θεού, πρέπει να είναι πάρα πολύ προσεκτικός. Ο Θεός ζητάει η καρδιά του να είναι ευσπλαχνική,

όπως είναι η καρδιά του πολυεύσπλαχνου Θεού, για τον οποίον μιλά. Δεν μπορείς να είσαι πνευματικός, να μιλάς για τον ευσπλαχνικό Θεό, όταν έχεις άσπλαχνη και σκληρή καρδιά.

Πήγε κάποτε σ' έναν πνευματικό ιερέα ένα παιδί για να εξομολογηθεί. Του είπε το παιδί ένα λάθος που έκανε και στη συνέχεια ο πνευματικός του απάντησε:

-Πρόσεξε, εάν θα ξανάρθεις και μου πεις το ίδιο λάθος, εγώ δεν θα σε συγχωρήσω ποτέ! Αυτές είναι μεγάλες κουβέντες! Καλύτερα κλάψε φίλε μου, αλλά μην πεις τέτοιες κουβέντες.

Προσέξτε, δεν κατηγορώ τους πνευματικούς, αλλά τους κακούς πνευματικούς, που είναι άσπλαχνοι. Γιατί υπάρχουν πάρα πολλοί καλοί πνευματικοί που φέρνουν τα παιδιά κοντά στον Θεό, που κλαίνε μαζί με τα παιδιά τους και η αγωνία τους είναι πώς να τα βάλουν πιο γρήγορα στην αγκαλιά του Θεού.

Θυμάμαι λοιπόν μια τέτοια ιστορία με κάποια γυναίκα, που είπε ένα μεγάλο πρόβλημα στον πνευματικό της και εκείνος γυρνάει και της λέει:

-Ποιος είναι εκείνος που μπορεί να διαχειριστεί την πληγωμένη ευσπλαχνία του Θεού, τα δάκρυα, τους πόνους, τους φραγκελισμούς, την λόγχη, το αίμα που χύθηκε από την πλευρά Του, τις πληγές των ποδιών και των χεριών, τις πληγές της λόγχης μέσα στην καρδιά Του;

-Αν θες, πνευματικέ μου, να κρατήσεις μακριά από την καρδιά του Θεού ανθρώπους, εφάρμοσέ το μόνο σε ορισμένες περιπτώσεις. Η ταπεινή μου γνώμη είναι να κρατήσεις μακριά από την καρδιά του Θεού μόνο αυτούς που έχουνε ζήλια, αυτούς που έχουνε φθόνο, αυτούς που έχουνε κακία, αυτούς που έχουνε κατάκριση. Αυτούς κράτησέ τους, γιατί ο ίδιος ο Θεός τους κράτησε μακριά Του.

Δείτε, τι είπε ο Φαρισαίος:

-Εγώ δεν είμαι σαν και τον άλλο, τον τελώνη.

Δηλαδή είπε, «εγώ είμαι δίκαιος και εκείνος αμαρτωλός». Τον έκρινε και δεν τον δέχτηκε ο Θεός. Ο Θεός είναι έτοιμος να δεχτεί τους πάντες, όταν μετανιώσουν και ζητήσουν συγγνώμη. Άλλα δεν ανέχεται με τίποτα τους ανθρώπους, που έχουν ζήλιες φθόνους, κακίες και λόγια κατακριτέα για τους συνανθρώπους τους.

-Κατέκρινες τον αδερφό σου;

Να ξέρεις ότι αυτό είναι εμπόδιο για να κοινωνήσεις.

-Τι σημασία έχει, εάν εσύ δεν τρως και κάνεις νηστείες μεγάλες;

-Τι σημασία έχει αν κάνεις μέρες αποχή από τα συζυγικά σου καθήκοντα προς τιμήν του Θεού, αλλά η γλώσσα σου παίζει;

-Τι νομίζετε ότι πληγώνει τον Θεό; Η νηστεία σου ή τα λόγια σου;

-Τι είναι εκείνο που Τον πληγώνει περισσότερο; Το φαγητό σου ή η κατάκρισή σου;

Θέλω να μάθετε να σκέπτεστε, όπως σκέπτεται ο Θεός.

Ο Θεός είναι ευσπλαχνία και θέλει να το καταλάβουμε αυτό. Μέσα στην ευσπλαχνία Του δεν θέλει τα παιδιά Του να ζηλεύουν, να φθονούν, να κατακρίνουν, να συκοφαντούν. Αυτά τα παιδιά, που κάνουν τις παραπάνω αμαρτίες, τα αγαπάει μεν, γιατί είναι ο Πατέρας τους, αλλά δεν θέλει να τα έχει στην καρδιά Του. Δεν μπορεί να ταιριάξει μια ευσπλαχνική

καρδιά, όπως είναι η δικιά Του, με μια άσπλαχνη καρδιά, όπως είναι αυτών Του των παιδιών. Αλλά είναι έτοιμος να ενώσει την καρδιά Του, με την καρδιά των αμαρτωλών παιδιών Του, που είναι γεμάτη αγάπη, ευσπλαχνία και συμπόνια.

-Το καταλάβατε αυτό;

-Ναι.

Τότε αγωνιστείτε να Τον βάλετε στην καρδιά σας!

«Παιδιά, αγαπήστε τον μικρό Ιησού, σαν τον μοναδικό θησαυρό της καρδιάς σας κι Εκείνος θα παραμείνει στην αγκαλιά σας»

Κι εσείς μικρά παιδιά θέλω να ξέρετε κάτι. Είναι πολύ κοντά ο χρόνος, που θα εμφανιστεί ο ψευδοπροφήτης και μετά από λίγο ο αντίχριστος. Οι πολλοί μεγάλοι δεν θα σεβαστούν και δεν θα καταλάβουν τι τους ζητάει ο Θεός. Κι έτσι εύκολα στο όνομα της δήθεν υπακοής, θα πειστούν από πολλούς ανώτερούς τους και θα θυσιάσουν στον αντίχριστο.

Εσάς όμως τα παιδιά, θα σας ευλογήσει πάρα πολύ ο Θεός! Θα ευλογήσει πολύ τις νεαρές μητέρες και τα νεαρά παλικάρια και θα σας εμφυτεύσει μέσα σας πολύ την ευλογία της Χάριτός Του. Θα σας πλημμυρίσει με την Χάρη του Αγίου Του Πνεύματος και θα ζήσετε απλά το πιο μεγαλειώδες, που δεν θέλουν να ζήσουν οι μεγάλοι γονείς σας.

Όταν λες στους μεγάλους να αγαπήσουν τον Θεό, τον Βασιλιά τους Ιησού Χριστό, σαν Θεάνθρωπο δικό τους, δεν το καταλαβαίνουν και λένε:

«Μα είναι ο Θεός μου! Δεν μπορώ να Τον αγαπήσω, όπως Τον αγάπησε η Παναγία!». Και χωρίς να το καταλάβουν, πέφτουν σε αίρεση, γιατί ο Γιός του Θεού

δόθηκε από τον Θεό Πατέρα σ' εμάς σαν άνθρωπος και σαν Θεός. Γι' αυτό Τον ονομάζουμε Θεάνθρωπο. Γι' αυτό πάντα ψάλλουμε: «Σώσον συμάς Υιέ Θεού...». Ο Πατέρας Του τίποτα δεν κάνει, αν δεν το πει ο Γιός Του. Άλλα και ο Γιός τίποτα δεν κάνει χωρίς να ρωτήσει τον Πατέρα, γιατί είναι ένα. Στο όνομα του Γιού Του, ο Θεός Πατέρας έστειλε το Άγιο Πνεύμα σε εμάς. Και χωρίς τον Γιό Του δεν δίνει το Άγιο Του Πνεύμα σε κανέναν. Γι' αυτό το Άγιο Πνεύμα στάλθηκε, αφού πρώτα ήλθε ο Γιός Του.

-Θυμάστε τι είπε ο Γιός Του πριν αναληφθεί;

«Σας συμφέρει Εγώ να φύγω στον ουρανό, για να έλθει το Άγιο Πνεύμα».

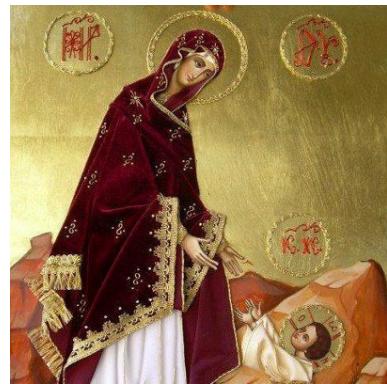
Ο Πατέρας μέσα από τον Γιό Του στέλνει το Άγιο Πνεύμα και θα το στείλει πλούσια στις ψυχές των μικρών παιδιών. Θα σας πλημμυρίσει τόσο από τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, που θα ζήσετε αυτό που δεν θέλουν να ζήσουν οι μεγάλοι. Οι μεγάλοι ζουν αυτή τη στιγμή την σκληρότητα της δικαιοσύνης του Θεού και αρνούνται την ευσπλαχνία του Θεού. Προτιμούν να νιώθουν ότι έχουν έναν Θεό παντοκράτορα, δυνατό, από ψηλά να τους διαφεντεύει, παρά να έχουν έναν Θεάνθρωπο Ιησού, σαν Θεό και σαν Γιό τους να Τον αγαπήσουν.

Γι' αυτό σ' εσάς θα δοθεί ένα μεγάλο χάρισμα, που δεν έχουν οι μεγάλοι, ή καλύτερα που δεν θέλουν να αποκτήσουν οι μεγάλοι, εκτός από εκείνους, που με νηπιότητα, με παιδική

αναζήτηση και απλότητα θα το ζητήσουν από τον Θεό Πατέρα. Θα το δώσει και σ' αυτούς, μόνο που θα είναι δυστυχώς πολύ λίγοι οι μεγάλοι. Οι μεγάλοι απλώς θα αγαπήσουν λίγο τον Θεό.

Αλλά σε σας, στα μικρά παιδιά, θα σας δοθεί ένα μεγάλο αξίωμα. Θα σας δοθεί μια μεγάλη ευεργεσία από τον Θεό. Θα σας δοθεί μια μεγάλη ευλογία. Εσείς δεν θα Τον αγαπήσετε απλά, αλλά θα Τον ερωτευθείτε. Εσείς, τα παιδιά, θα Τον ερωτευθείτε σαν τον μοναδικό θησαυρό της καρδιάς σας και θα Τον αναγνωρίσετε έτσι, όπως δεν θέλουν να Τον αναγνωρίσουν οι μεγάλοι, σαν Θεό και σαν άνθρωπο.

Και όπως εκείνη η μικρή κόρη, η Μαριάμ, Τον λάτρεψε σαν Γιό της, Τον χάρεψε, Τον φίλησε, Τον αγκάλιασε, Τον έκρυψε μέσα στα στήθια της σαν τον Μωρό της, έτσι θα σας επιτρέψει ο Θεός να Τον αγκαλιάσετε, να Τον αγαπήσετε, να Τον κρατήσετε στην αγκαλιά σας, άλλες σαν μωρό σας και άλλες σαν μικρό αδελφό σας. Τόσο πολύ θα Τον κρατήσετε στην αγκαλιά σας, όπως έγινε τότε στη Βηθλεέμ, που έφτασαν τα τσοπανόπουλα, τα μικρά κοριτσάκια, τα μικρά αγοράκια και ήθελαν να αγγίξουν το Μωρό αυτό. Ζήτησαν να σηκώσουν το Μωρό και το σήκωσαν. Ζήτησαν να αγκαλιάσουν το Μωρό και το αγκάλιασαν. Ζήτησαν να φιλήσουν το Μωρό και το φίλησαν. Ζήτησαν να το χαϊδέψουν και το χάιδεψαν, κι Εκείνο τους χαμογέλασε. Έτσι θα Τον αγκαλιάσετε και θα Τον αγαπήσετε κι εσείς.

Γι' αυτό, έστω κι από τώρα που είσαστε μικρά παιδιά, μη χάσετε την ευκαιρία να Τον αγαπάτε και να Τον λατρεύετε σαν Θεό σας. Αλλά να ξέρετε ότι αυτός ο Θεός, που έγινε μικρό πλασματάκι, μικρό ανθρωπάκι, μικρό Βρέφος, είναι έτοιμο να κλειστεί στην αγκαλιά σας. Όπως πολλές φορές παίρνετε το μωρό της Χριστίνας ή άλλα μωρά και τα κρατάτε στην αγκαλιά σας, σαν δικά σας και θέλετε να παίζετε μαζί τους και εκείνα σας αναζητούν, έτσι κι Εκείνος σαν Μωρό, δεν αναζητάει μεγάλους. Αναζητάει μικρά παιδιά, γιατί μόνο τα μικρά παιδιά με την ευωδία της παιδικής τους αγάπης και απλότητας Τον ξεκουράζουν.

Μακάριες οι ψυχές και των μεγάλων, που θέλουν να γίνουν παιδιά, νήπια, για να μπορέσουν να δεχθούν στην αγκαλιά και πιο βαθιά στην καρδιά τους αυτό το θείκο Μωρό, τον γλυκύ Ιησού.

Γι' αυτό σας ζητάω, τώρα που είστε μικρά παιδιά, κι εσείς νεαρές μητέρες και νεαροί πατεράδες, αγαπήστε Τον αληθινά. Η αληθινή αγάπη, δεν είναι αυτή που δείχνουν μέχρι τώρα οι μεγάλοι, που Τον αγαπούν μόνο σαν Θεό και Τον αρνούνται σαν άνθρωπο. Γνωρίζουν την θεολογία της θεότητάς Του, αλλά αρνούνται τη θεϊκή Του ύπαρξη στην ανθρώπινή Του μορφή.

Γι' αυτό εσείς, έτσι θα Τον αγαπήσετε. Θα γονατίζετε και θα Του λέτε: «Μικρέ μου Ιησού, Σε λατρεύω και Σ' αγαπώ».

«Γονείς, αγαπήστε τον Ιησού σαν μωρό σας και λατρέψτε Τον σαν Θεό σας»

Μια φορά πήγα σε ένα σπιτάκι και ήταν εκεί ένα παιδάκι μαζί με τη μαμά του. Σε κάποια στιγμή μου λέει η μαμά του: «Να δεις κάτι ωραίες προσευχές που λέει το παιδί μου!».

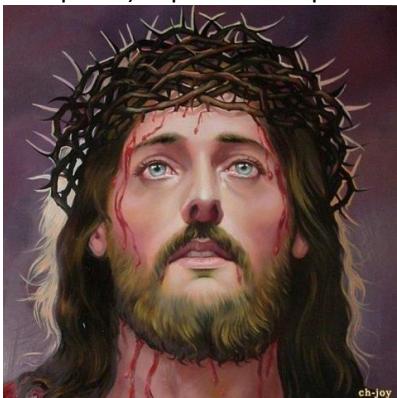
Λοιπόν μπήκα κι εγώ στο δωμάτιό της, γονάτισε το κοριτσάκι και ήθελε να μου πει την προσευχή που έλεγε. Ένωσε τα χεράκια της και είπε: «Θεέ της καρδιάς μου, είμαι ερωτευμένη μαζί σου και θέλω να γεμίσεις την καρδιά μου με το Άγιο Σου Πνεύμα».

Τι ωραία προσευχή. Συγκινήθηκα πολύ. Το μικρό αυτό παιδί έμαθε αυτή την προσευχή από την μητέρα της. Ποιος άλλος θα μπορούσε άλλωστε να της την διδάξει; Θέλω να ξέρετε, ότι το παιδί αυτό έγινε από τώρα ένας άγγελος, που θα Τον λατρεύει και θα είναι ερωτευμένος με τον Θεό, όπως οι άγγελοι στον ουρανό.

Γι' αυτό μητέρες, θέλω να μάθετε τώρα ποιος είναι ο προορισμός σας!

Πατεράδες πρέπει να μάθετε τώρα ποιος είναι ο πραγματικός σας προορισμός!

Ο πραγματικός σας προορισμός είναι να εκπαιδευτείτε πρώτα εσείς στον έρωτα του Θεού, στον θεϊκό έρωτα. Να Τον νιώσετε σαν μωρό σας τον Ιησού και να Τον λατρέψετε σαν Θεό σας στην καρδιά σας. Να Τον κρατάτε σφιχτά, γιατί είναι πληγωμένος! Αιμορραγούν τα χέρια του ξανά, τα πόδια Του, η λογχισμένη Του καρδιά και το κεφάλι Του. Αυτήν την καρδιά, αυτό το κεφάλι, αυτά τα χέρια, κρατήστε τα σφιχτά, γεμίστε τα με τα φιλιά σας. Γεμίστε τα με τα χάδια της δικής σας αγάπης.

Τότε να ξέρετε ότι αυτός ο μικρός γλυκύς Ιησούς μεταμορφώνεται ταυτόχρονα σε Πατέρα άπειρο και στοργικό. Μεταμορφώνεται σε Θεό παντοκράτορα, που ενώ νομίζετε εσείς ότι Τον κρατάτε στην αγκαλιά σας και στην καρδιά σας, κατ' ουσίαν Εκείνος σας κρατάει πιο σφιχτά, πιο δυνατά, στην δική Του θεϊκή καρδιά και σας λατρεύει.

Να μια ευκαιρία σήμερα! Ξεκινήστε την πραγματική χαρά της ζωής! Ξεκινήστε την πραγματική ηδονή της ζωής!

-Ξέρετε ποια είναι αυτή η ηδονή;

Να ερωτευθείτε τον Θεός σας με την καρδιά σας και να αφήσετε Εκείνον να πέσει στην καρδιά σας, όπως ένα μωρό στα δικά σας παιδικά στήθη. Την ίδια χαρά που έχει ένα μωρό που κρατάτε στην αγκαλιά σας, την ίδια χαρά θα έχει κι Εκείνος, όταν θα νιώθει της αγάπης σας.

Γι' αυτό σας ικετεύω, από σήμερα ξεκινήστε μια καινούργια αρχή, πριν έρθει ο Αντίχριστος. Σας διαβεβαιώ, αυτό δεν το λέω εγώ αλλά ο ουρανός, θα εκπλαγεί ο σατανάς σαν δει άπειρες μητρικές, πατρικές καρδιές, να κρατούν στην αγκαλιά τους και πιο βαθιά μέσα στην καρδιά τους, τόσο ερωτικά, θεϊκά, τον μικρό Ιησού, τον μονογενή Υιό του Θεού, σαν Θεό τους και σαν Γιό τους. Πραγματικά θα εκπλαγεί! Θα είναι άπειρες αυτές οι ψυχές! Σας διαβεβαιώ ότι θα είναι πιο πολλές, από αυτές που εκείνος θα κερδίσει!

Επίλογος

Γι' αυτό ξεκινήστε από τώρα. Εσείς οι μεγάλοι να γίνετε τα θεϊκά παραδείγματα στα παιδιά σας. Κι εσείς τα παιδιά, ξεκινήστε από τώρα! Μην κάνετε τίποτα χωρίς το Μωρό σας, χωρίς τον Θεό σας, χωρίς το αδελφάκι σας. Αγαπήστε Τον, όπως θέλετε. Οι μεγαλύτερες μητέρες, σαν Μωρό σας και τα παιδιά σαν μικρό Αδελφό σας. Γι' αυτό είπε ο Ιησούς:

«Όποιος Με αγαπά, αυτός είναι και αδελφός Μου και αδελφή Μου. Όποιος με αγαπά είναι και μητέρα Μου και πατέρας Μου». Αυτό το είπε ο ίδιος. Δεν το είπα εγώ.

Ζήστε Τον λοιπόν οι μητέρες σαν Μωρό σας και τα μικρά παιδιά σαν αδελφό σας και ερωτευθείτε Τον. Να ξέρετε ότι το αποτέλεσμα θα είναι τόσο ευτυχισμένο, γιατί το Άγιο Πνεύμα θα γεμίσει τις καρδιές σας και θα σας δώσει άπειρη χαρά και ευλογία.

Τότε εσείς θα ζήσετε και δεν θα νιώσετε καθόλου αυτή την πίκρα, τον πόνο, την θλίψη, τον πανικό, την σύγχυση, που θα επικρατεί τριγύρω σας, στις φρικτές ώρες που θα περάσει η ανθρωπότητα αντιμέτωπη με τον ψευδοπροφήτη και τον αντίχριστο.

Εύχομαι η χάρις του Αγίου Πνεύματος να πλημμυρίσει τις καρδιές σας και να σας χαρίσει πλούσια τη Χάρη του θεϊκού έρωτα. Να λέτε τακτικά όλοι αυτή την προσευχή:
«Θεέ της καρδιάς μου, πλημμύρισε την καρδιά μου με το Άγιο Σου Πνεύμα και τον θεϊκό Σου έρωτα». Αυτή είναι η ωραιότερη προσευχή!

Ο Θεός να σας ευλογεί όλους, Αμήν.